

El fil dels dies (2009-2013)

per Eulàlia Lledó i Cunill

Fitxa tècnica

Format: 14,8 x 21 cm.

Preu: 16 €

Pàgines: 204

ISBN: 978-84-941456-0-5

Idioma: català

1^aedició: juny, 2013

Sinopsi

Aquest llibre aplega cinquanta-nou moments viscuts, analitzats, disfrutats, observats, per Eulàlia Lledó entre 2009 i 2013, més una vintena d'articles publicats al *Huffington Post*. L'autora furga per les llivanyes i juntures dels més diversos racons, tant privats com públics, en subtils i exquisits escrits, sempre precisos i incisius, que de vegades són càustics; en d'altres moments, emocionats i tendres; a voltes, indignats; gairebé sempre, irònics; alguns freguen la poesia, d'altres simplement narren una escena. Vegem-ne un exemple:

«Al pic del migdia, entre una i quatre aproximadament, les posicions queden desateses ja que les tropes, especialment les que tenen destacament infantil (que són la major part), necessiten restaurar forces i, acabats els queviures que han portat, se'n van a menjar i beure, potser a fer la migdiada, tot deixant una estesa caòtica de cubells i pales, de pilotes i cremes solars darrere seu. Una treva tàcita garanteix la pau de la platja. Les passarel·les de fusta d'anar a la platja (o tornar-hi) retronen al pas de les divisions en franca retirada estratègica.

A l'hora més dolça, cap a quarts de vuit, quan els edificis allarguen tota l'amplitud de la seva ombra per la platja, exèrcits aparentment retuts, vençuts, estabornits de sol, anestesiats pel constant brogit del mar, abandonen les posicions.

És un miratge: l'endemà de bon matí, com les onades, incessants, hi tornaran amb renovellades forces.»

L'autora

Eulàlia Lledó Cunill es dedica a la literatura i la llengua. Potser perquè la complau mirar tot el que té al voltant, dos dels seus llibres de crítica literària es diuen *Dona finestrera. Escriptors com catedrals* (1997) i *Dona balconera. A les penes, llibreries* (2007). En té d'altres, per exemple, *Sor Juana Inés de la Cruz. La hiperbòlica fineza* (2008).

Com que tot li interessa, quan es va posar a analitzar la llengua, no va discriminar gaire entre uns aspectes i altres: ha estudiat els diaris (*Cambio lingüístico y prensa. Problemas, recursos y perspectivas*, 2013), el llenguatge dels esports, el del dret..., així com les filigranes de les denominacions professionals.

Té una autèntica dèria pels diccionaris. Tot i que no ho pot assegurar, creu que va sortir indemne de llegir sencer tot el Fabra (se'n pot veure una mostra a *L'espai de les dones als diccionaris: silencis i presències*, 2005) i bona part del diccionari normatiu de la Real Academia Española (*De mujeres y diccionarios. Evolución de lo femenino en la 22ª edición del DRAE*, 2004). Per mostrar el que pensa i sent sobre la llengua triaria *De llengua, diferència i context* (2007) o el seu primer llibre digital, *Manual de llengua per visibilitzar la presència femenina* (2011), <<http://www.beat.cat/manualde llengua/>> .

Si bé disfruta fixant-se en tot, potser encara xala més explicant-t'ho (en algun moment de reprobable optimisme fins i tot s'ha fet la il·lusió que li serviria per seduir algú). Per deixar-ne constància, es llança a la vertiginosa experiència d'explicar petits trossets de la realitat, conscient, però, que en narrar-la, per lleialment que ho intenti fer, la modifica, que tan sols observar-la, potser ja ho fa. I perquè sap també que la memòria es teixeix amb fils d'oblit.